

Arrest

nr. 90 220 van 24 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 25 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat L. VERSTRAETE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U bent een sympathisant van de politieke partij Union des Forces Démocratiques de Guinée (hierna UFDG). U werd op (...) 1988 geboren te Mamou, maar woonde reeds geruime tijd in Conakry. U hebt een winkel waar u juwelen verkoopt. Op vrijdag 27 januari 2012 ging u naar de moskee. U vroeg aan een man, Alseni genaamd, behorende tot de Peul etnie, om uw juwelenwinkel intussen in de gaten te houden. Toen u terugkeerde zag u een gewonde jongen, behorende tot de Malinke etnie, op de grond voor uw winkel

liggen. Alseni legde uit dat die jongen iets gestolen had uit uw winkel. Daarom had Alseni geroepen dat die jongen iets gestolen had. Vervolgens werd die dief in elkaar geslagen door de omstaande menigte. Kort na uw aankomst werd die dief door de menigte meegenomen. De rest van de dag hield u uw winkel gewoon open. De volgende dag wilde u opnieuw naar uw winkel gaan, maar kreeg u telefoon van Alseni met de melding dat die dief die de dag ervoor in elkaar geslagen was, overleden was. Militairen en de familie van de overleden jongen, die tot de Malinke etnie behoort, waren naar uw winkel gekomen en hadden ze uw winkel uit wraak in brand gestoken. Alseni waarschuwde u aan de telefoon om niet naar uw winkel te komen omdat u anders vermoord zou worden. U keerde terug naar huis en besprak de situatie met uw moeder. Ze raadde u aan het land te verlaten. Om veiligheidsredenen regelde u intussen dat uw moeder kon verhuizen naar Lansanayah. U kende een blanke vrouw en zij regelde uw vertrek uit Guinee. U kreeg hierbij de hulp van een smokkelaar. Op 5 februari 2012 nam u het vliegtuig naar België. De volgende dag kwam u aan. Op 10 februari 2012 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart dat uw winkel in brand gestoken werd en dat militairen en de familie van de overleden dief u wilden doden (gehoor CGVS, p.5,9). Dat u door hen geviseerd werd, komt echter weinig plausibel over aangezien u op het moment van de diefstal in de moskee verbleef en deze jonge dief helemaal niets hebt misdaan (gehoor CGVS, p.5). U verklaart hierover dat de jongen gedood werd vanwege een diefstal in uw winkel en in elkaar geslagen werd vlak voor uw winkel en dat u daarom verantwoordelijk geacht werd voor zijn dood (gehoor CGVS, p.7). Men zou echter verwachten dat de familie van de overleden dief en de militairen in eerste instantie op zoek zouden gaan naar de moordenaars van de dief en niet naar de afwezige eigenaar van de winkel waar hij iets gestolen had. Dat ze in eerste instantie naar u op zoek gingen komt dan ook weinig waarschijnlijk over. Er dient te worden opgemerkt dat u de naam van de gewonde en nadien overleden jongen niet kent (zie gehoor CGVS, p.8), noch heeft u enige andere informatie over de jongen. U stelt dat u van Alseni vernam dat de vader van de overleden jongen een oude militair is (zie gehoor CGVS, p.8). Hierbij dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw beweerd vrees enkel zijn gebaseerd op wat Alseni, een derde, aan u heeft gezegd (zie gehoor CGVS, p.5 en p.8). Het is op zijn minst merkwaardig dat u enkel gebaseerd op Alseni's verklaringen besluit om uw land van herkomst te verlaten zonder enig andere aanwijzing over het lot van de gewonde jongen of het onderzoek door de Guinese autoriteiten.

U verklaart hierover dat ze u viseerden omdat u een Peul bent (gehoor CGVS, p.8,10). Op de vraag waarom bijvoorbeeld Alseni, die ook een Peul is, niet geviseerd werd, verklaarde u dat men vooral Peul viseert die een winkel en dus geld hebben. U verklaart dat u ook geviseerd werd wegens uw sympathie voor de partij UFDG (gehoor CGVS, p.8,10). U stelt ook dat het feit dat u een Peul bent en een winkel hebt voor de militairen volstaat om uw winkel in brand te steken en u te vermoorden, dat de politie elke dag mensen van de Peul etnie vermoordt en dat de Peul vervolgd en gemarteld worden in Guinee (gehoor CGVS, p.6,7,8,9,10). Het CGVS beschikt echter over informatie (die is toegevoegd aan het administratief dossier) waaruit blijkt dat er weliswaar wederzijds wantrouwen is tussen de verschillende etnische groepen in Guinee, maar dat de etnische vermenging wel een realiteit is en blijft in Guinee. Het kan weliswaar voorvallen dat mensen van de Peul etnie geviseerd worden tijdens politieke manifestaties, maar er zijn geen redenen om te vrezen voor vervolging, enkel en alleen omwille van het behoren tot de Peul etnie. Bijgevolg kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u vervolgd werd, enkel omdat u tot de Peul etnie behoort, geld hebt en sympathie hebt voor de partij UFDG.

Men zou eveneens verwachten dat u alle mogelijke pogingen zou doen om duidelijk te maken dat u op het moment dat deze dief aangepakt werd niet in de winkel was en dat u hem met geen vinger hebt aangeraakt. Men zou verwachten dat u dit aan de familie, de politie en de militairen duidelijk zou willen maken. U deed dit echter niet. Uw totaal gebrek aan ondernemingszin om de gemaakte beschuldigingen te weerleggen komt erg onwaarschijnlijk over. U verklaart hierover in algemene bewoordingen dat de politie mensen van de Peul etnie niet helpt en dat men zich als Peul niet tegen de autoriteiten kan verdedigen omdat zij tot de Malinke etnie behoren (gehoor CGVS, p.6,7,8,9,10). Hiermee verklaart u niet waarom u geen pogingen gedaan hebt om uw onschuld aan de familie van de overleden jongen kenbaar te maken. Nochtans mag men verwachten dat u eerst de nationale

beschermingsmogelijkheden zou uitputten alvorens u besluit uw land van herkomst te verlaten en internationale bescherming te vragen.

Tot slot kan ook nog worden opgemerkt dat uw verklaringen over het door u afgelegde reistraject niet geloofwaardig overkomen. Zo beweert u van Guinee naar België zijn gereisd per vliegtuig, maar nooit in het bezit te zijn geweest van enig reisdocument. U verklaart dat u zelf niets bij u had en dat de smokkelaar alle documenten bij zich had. U verklaart ook dat u niet zelf gecontroleerd werd bij de douane, maar gewoon achter de smokkelaar liep (gehoor CGVS, p.5). Het is echter niet aannemelijk dat u probleemloos de luchthaven van Zaventem kon verlaten zonder enig identiteitsdocument te hebben getoond, vermits uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat op de luchthaven van Zaventem iedereen persoonlijk wordt onderworpen aan een controle van identiteitsdocumenten (zie informatie in het administratief dossier). Dat u verklaart de luchthaven van Zaventem te hebben verlaten zonder een identiteitsdocument te hebben getoond (gehoor CGVS, p. 5), ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Op basis van bovenstaande opmerkingen dient besloten te worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen. Daarom dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren.

De verschillende geraadpleegde informatiebronnen stellen dat sinds de verkiezingsoverwinning van Alpha Condé in 2010, de veiligheidssituatie verbeterd is, hoewel politieke spanningen nog voelbaar zijn. Het stoppen van de dialoog tussen de regering en bepaalde politieke oppositiepartijen toont dit aan. Er moet ook gewezen worden op mensenrechtenschendingen door de Guineese veiligheidstroepen bij politieke manifestaties. Guinee is dus in 2011 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerd en sporadisch geweld en dergelijke. Het is dan ook nu aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat aan de voorwaarden wordt vervuld om de overgangperiode te beëindigen en in een rustig klimaat parlementsverkiezingen te houden. De komende maanden zullen dan ook beslissend zijn voor de toekomst van het land.

Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4, § 1). Uit voormelde informatie blijkt echter dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land. In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik in Guinee geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft daar er serieuze etnische spanningen zijn tussen de Malinké en de Peul, dat de regering behoort tot de Malinké en het geweld tegen de Peul gedooft en hij als Peul gediscrimineerd wordt.

De Raad stelt vast dat dit geen weerlegging is van de uitvoerige motivering van de bestreden beslissing waarbij de commissaris-generaal het asielrelaas van verzoeker niet aannemelijk acht. De Raad schaart zich achter deze motieven. De bestreden beslissing wijst erop dat verzoeker geen verantwoordelijkheid draagt inzake de jongere die bij zijn winkel gedood zou zijn en geen nadere inlichtingen kan verstrekken over deze jongen. Ook zijn reisweg zonder in het bezit te zijn van enig reisdocument is niet aannemelijk. De verklaringen van verzoeker zijn ook niet eensluidend. In zijn vragenlijst stelt verzoeker dat de winkel door elkaar gehaald werd en ook dat de politie hem zocht. Tijdens het gehoor (p. 5) stelt verzoeker dat de winkel verbrand werd door militairen en de familie van de jongere en vermeldt hij de politie niet.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zijn Peul herkomst of het feit dat hij voorstander is van het UFDG het bewijs is van zijn hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet zoals blijkt uit de CEDOCA informatie, onder meer "*La question ethnique en Guinée*" waaruit blijkt dat de hoedanigheid van Peuhl op zich onvoldoende is in dit verband. Dit geldt ook voor het feit dat hij voorstander is van het UFDG, zoals blijkt uit de "*Subject Related Briefing, Guinée, Situation sécuritaire*, januari 2012", waaruit blijkt dat de situatie gespannen is, maar niet blijkt dat de hoedanigheid van oppositielid of voorstander een voldoende bewijs is ook niet in samenhang met de hoedanigheid van Peuhl.

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikelen 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij verwijst meer bepaald naar § 2, c) van dit artikel. Verzoeker verwijst naar de etnische spanningen naar aanleiding van de presidentsverkiezingen, stelt dat de jongen die voor zijn winkel doodgeslagen werd een Malinké was, en de Malinké hem omwille van zijn (Peul)-ethnie, het feit dat hij voorstander is van het UFDG en dit voorval zullen vermoorden.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door verzoekende partij neergelegde artikelen met betrekking tot de situatie in haar land van herkomst zijn geen weerlegging van het besluit van de bestreden beslissing in dit verband. Dit besluit met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet is gebaseerd op landeninformatie dat in het administratief dossier zit en gebaseerd is op Cedoca-onderzoek, verricht door een gespecialiseerd ambtenaar, gebaseerd op diverse bronnen terwijl de verzoekende partij een bundel niet-geanalyseerde artikels neerlegt. Dit geldt ook voor de bijkomende artikels die door verzoeker ter zitting neergelegd werden. In zoverre deze artikels verwijzen naar de situatie in Guinée-Bissau zijn ze irrelevant.

Daar waar verzoeker verwijst naar het reisadvies van het ministerie van Buitenlandse Zaken meent de Raad dat dit irrelevant is daar het niet slaat op haar concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land (RvS 26 oktober 2007, nr. 176.206).

Uit de informatie in het administratief dossier *Subject Related Briefing "Guinée, Situation sécuritaire*, januari 2012" blijkt niet dat er een situatie is die een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict is. Er is actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 15, sub c, van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende beschermingen, zoals overwogen door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (HvJ) in zijn arrest van 17

februari 2009 (HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, overweging 43, <http://curia.europa.eu>).

In bovenvermeld arrest heeft het Hof van Justitie ook gesteld: “38. *De uitzonderlijkheid van die situatie wordt ook bevestigd door de omstandigheid dat de bedoelde bescherming subsidiair is en door de opzet van artikel 15 van de richtlijn, voor zover de in dat artikel sub a en sub b bedoelde schade een duidelijke mate van individualisering veronderstelt. Hoewel collectieve elementen stellig een belangrijke rol spelen bij de toepassing van artikel 15, sub c, van de richtlijn, in die zin dat de betrokkene evenals andere personen behoort tot een groep mogelijke slachtoffers van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, moet die bepaling niettemin systematisch worden uitgelegd in verhouding tot de twee andere in artikel 15 bedoelde situaties en moet die individualisering dan ook nauw bij die uitlegging worden betrokken.*

39. *Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.*”

De Raad meent dat verzoeker ook niet aannemelijk maakt dat hij omwille van zijn (Peul)-ethnie en het feit dat hij voorstander is van het UFDG in samenhang met de veiligheidssituatie in zijn land van herkomst aannemelijk maakt dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zoals blijkt uit de CEDOCA informatie, onder meer “*La question ethnique en Guinée*”, waaruit blijkt dat de hoedanigheid van Peuhl op zich onvoldoende is in dit verband. Dit geldt ook voor het feit dat hij voorstander is van het UFDG, zoals blijkt uit de “*Subject Related Briefing, Guinée, Situation sécuritaire*, januari 2012”, waaruit blijkt dat de situatie gespannen is, maar niet blijkt dat de hoedanigheid van oppositielid of voorstander een voldoende bewijs is ook niet in samenhang met de hoedanigheid van Peuhl.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS, wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

G. de MOFFARTS